

Sygn. akt II K 791/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący - S.S.R Ewa Muzyka

Protokolant - Agnieszka Lewek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu – Małgorzaty Krajewskiej

po rozpoznaniu w dniach: 19 września 2013r., 28 listopada 2013r., 23 stycznia 2014r., 18 marca 2014r. oraz 25 marca 2014r. w Wałbrzychu sprawy

A. A. (1)

ur. (...)roku w W.

córki J. i A. z domu L.

oskarżonej o to, że:

w dniu 21 października 2012 roku w B. w woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na polecenie innej osoby, po uprzednim wprowadzeniu w błąd A. A. (2), że jest osobą posiadającą, oferującą do sprzedaży laptop marki D. (...) na aukcji (...) na portalu internetowym ALLEGRO i zamierzającą wywiązać się z transakcji sprzedaży, doprowadziła wymienioną pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3030 złotych poprzez zapłatę za wylicytowany wskazany laptop, podczas gdy faktycznie go nie posiadała, nie była osobą sprzedającą i nie zamierzała zakupionego laptopa przekazać kupującej

tj. o czyn z art. 286§1kk

I A. A. (1) uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286§1 kk, wydatki w sprawie zaliczając na rachunek skarbu Państwa;

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. kwotę 723,24 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. A. (1) z urzędu.

Sygnatura akt II K 791/13

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. A. (1) w 2012 r. poszukiwała pracy. Na portalu internetowym tablica.pl znalazła ogłoszenie o pracy w charakterze sprzedawcy zamieszczone przez osobę podającą się za B. K. (1). Oskarżona odpowiedziała na to ogłoszenie na adres mailowy barteksprzedaz@o2.pl . W ten sposób nawiązała kontakt telefoniczny z mężczyzną, który podając się za B. K. (2) zaproponował jej pracę polegającą na wystawianiu na portalu allegro na aukcji różnych przedmiotów, które posiadać miał B. K. (2). Mężczyzna tłumaczył oskarżonej, że sam nie posiada tak długiej historii transakcji i pozytywnych komentarzy jak ona, więc będzie to lepiej wyglądało. Za każdy sprzedany przez A. A. (1) przedmiot miała ona otrzymać prowizję. Ponieważ oskarżona znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej przystała na warunki

współpracy. Zgodnie z telefonicznymi ustaleniami w dniu 19 października 2012r. mężczyzna podający się za B. K. (2) wysłał drogą mailową oskarżonej kompletną treść aukcji i zdjęcia poglądowe do aukcji dotyczące komputera marki D.. W ogłoszeniu o sprzedaży komputera zamieszczono numer telefonu, którym posługiwał się wirtualny pracodawca A. A. (1), jako telefon kontaktowy. Wiadomość mailowa kończyła się słowami: jak Pani wystawi, proszę podesłać linka. Dzięki serdeczne B.. Oskarżona działając w dobrej wierze wystawiła na aukcji allegro o nr (...) komputer zgodnie z instrukcją mężczyzny. Z treści ogłoszenia nie wynikało, że jest ona w posiadaniu przedmiotowego komputera. W dniu 21 października 2012 r komputer zakupiła A. A. (2) wysyłając na konto bankowe A. A. (1) kwotę 3030 zł. (3000 zł. cena plus koszt przesyłki 30 zł.) Korespondencję mailową związaną z transakcją A. A. (2) prowadziła bezpośrednio z mężczyzną posługującym się adresem mailowym barteksprzedaz@o2.pl oraz kontaktowała się z mężczyzną podającym się za B. K. (2) przez telefon dzwoniąc pod numer telefonu (...).

Po potrąceniu kwoty prowizji oskarżona przełała w dniu 23 października 2012 r. pozostałą należność za komputer tj. 2820 zł. na konto bankowe podane przez jej pracodawcę w (...) Banku S.A w W., a na jego adres mailowy wysłała potwierdzenie przelewu. Mimo to, A. A. (2) nigdy nie otrzymała zakupionego komputera, a z chwilą otrzymania pieniędzy kontakt telefoniczny i mailowy z mężczyzną podającym się za B. K. (2) urwał się. Oskarżona próbowała wielokrotnie skontaktować się ze swoim pracodawcą telefonicznie, jednak bezskutecznie.

Dowód: wyjaśnienia A. A. (1) k. 110, 236-237

wykaz połączeń. 50-55

wydruk z portalu allegro k. 111-113

wydruk ogłoszenia o pracę k. 232-235

zeznania A. A. (2) k. 6

zeznania B. K. (2) k. 181-182

Osoba podającą się za B. K. (2) prowadziła rozbudowaną przestępczą działalność polegającą również na oferowaniu fikcyjnej pracy w kraju oraz zagranicą. W 2012 r. prowadzono na terenie kraju kilkanaście dochodzeń, które dotyczyły oszust internetowych popełnionych przez osobę podającą się za B. K. (2). Wszystkie te dochodzenia zakończyły się umorzeniem z uwagi na niewykrycie sprawcy.

Dowód: kserokopie postanowień oraz informacje k. 71 -72, 121-125, 131-134, 154-156, 161-164, 263

Wydruki z forów internetowych k. 264-271

W toku postępowania nie ustalono, kto był posiadaczem nr telefonu komórkowego (...), użytkownikiem konta mailowego barteksprzedaz@o2.pl, ani faktycznym właścicielem rachunku bankowego, na który dokonano przelewu pieniędzy ze sprzedaży komputera.

Dowód: informacja k. 141, 183

A. A. (1) wyjaśniając zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznała się do działania wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną podającym się za B. K. (2). Podkreśliła, że działała cały czas w dobrej wierze, ufała nieznanemu mężczyźnie, który wydał jej się wiarygodną osobą i doświadczonym przedsiębiorcą. Kategorycznie zaprzeczyła, aby miała zamiar doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wskazała, że nigdy nie wprowadzała A. A. (2) w błąd, że jest posiadaczką wystawionego na aukcji internetowej komputera.

Oskarżona pracuje, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, w przeszłości nie była karana sędownie. A. A. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy, ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. W związku z trudną sytuacją życiową stwierdzono u oskarżonej reakcję depresyjną sytuacyjną.

Tempore criminis A. A. (1) miała zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu, jak i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki z art. 31 §1 i 2 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej k.110, 236-237

Opinia sądowo-psychiatryczna k. 228-231

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje jednoznacznie, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Przypisując sprawcy popełnienie tego przestępstwa należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym (tzw. "dolus coloratus") nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę fizyczną, bądź prawną (względnie wykorzystuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem i jednocześnie chce wypełniania tych znamion (tak m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z 3 lipca 2007 r., sygn. akt: II KK 327/06, OSNwSK 2007 r., Nr 1, poz. 1498 - Kodeks karny, Część szczególna. Tom III, 4 wydanie, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2010 r., strona 1145). Tak więc elementy podmiotowe oszustwa muszą się mieścić w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz także musi chcieć w tym celu określonego sposobu działania.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że A. A. (1) zamieszczając na zlecenie nieustalonego mężczyzny podającego się za B. K. (2) ogłoszenie o sprzedaży komputera marki D. w żaden sposób nie wskazywała, ani nie sugerowała A. A. (2), że jest posiadaczką przedmiotowego komputera, a w szczególności informacji takiej nie zawiera treść aukcji. Powszechnie wiadomym jest, że wystawiać przedmioty na aukcjach allegro może każdy, nie tylko ich właściciel – tak się dzieje na przykład w przypadku sprzętu AGD czy RTV wystawianego na portalu Allegro przez pracowników wielkich sieci handlowych. W tym zakresie zatem oskarżona nie wypełniła znamiona „wprowadzenia w błąd”.

Oskarżyciel w żaden sposób także nie wykazał, aby A. A. (1) działała w zamiarze wprowadzenia A. A. (2) w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji sprzedaży. Być może oskarżona wykazała się zbytnią naiwnością zawierając nieznanemu mężczyźnie, którego poznała jedynie telefonicznie, jednak brak jest w ocenie Sądu podstaw do uznania, że działała ona umyślnie, wspólnie i w porozumieniu z mężczyzną podającym się za B. K. (2). Istotą współsprawstwa jest świadome dążenie przez współsprawców do tego samego celu, realizowanie go wspólnymi siłami i na podstawie wspólnego porozumienia. Każdy ze współsprawców musi zatem obejmować swoim zamiarem urzeczywistnienie wszystkich przedmiotowych znamion czynu zabronionego. Każdy współsprawca musi świadomie współdziałać w akcji przestępczej. Warunkiem przypisania oskarżonej winy jest zatem udowodnienie, (...) że była świadoma zachowania pozostałych współsprawców, akceptowała ich działania i łączyła się z nimi, traktując je jako własne. A. A. (1) złożyła w tym zakresie szczegółowe i konsekwentne wyjaśnienia podkreślając, że nie wiedziała o przestępczym zamiarze nieznanego mężczyzny, który zaproponował jej pracę. Wyjaśnienia te korespondują z wydrukami komputerowymi znajdującymi się w aktach sprawy, które zawierają treść ogłoszenia o pracę, odpowiedź na tę ofertę oskarżonej, potwierdzenia dokonania przelewu na konto mężczyzny posługującego się danymi osobowymi B. K. (2) – które na marginesie – założone zostało na podstawie sfalszowanego podpisu. Sąd uznał w związku z tym, że wyjaśnienia oskarżonej zasługują na wiarę. W świetle prowadzonych na terenie kraju postępowań – umorzonych z powodu niewykrycia sprawcy- z udziałem nieustalonej osoby podającej się za B. K. (2), trudno nie zgodzić się ze stanowiskiem oskarżonej, że ona także padła poniekąd ofiarą mężczyzny, który rozwinął przestępczą działalność na terenie całej Polski.

Sąd nie dostrzega również w zebranych w sprawie materiale dowodowym okoliczności, które wskazywały na to, że A. A. (1) chciała doprowadzić pokrzywdzoną do **niekorzystnego** rozporządzenia mieniem. W przekonaniu Sądu oskarżona działała w przeświadczeniu, że wykonuje legalną pracę na zlecenie, za którą otrzyma wynagrodzenie w postaci prowizji od transakcji, w przeciwnym razie nie narażałaby swojego konta na portalu Allegro na utratę zaufania kupujących i natychmiastowe namierzenie przez administratora w sieci w przypadku działania niezgodnego

z prawem. Wszak A. A. (1) wystawiła komputer na aukcji w pełni jawnie, korzystając ze swojego oficjalnego adresu mailowego, prawdziwego numeru telefonu i numeru konta bankowego. Takie zachowanie nie świadczy w żadnej mierze o przestępczym zamiarze oskarżonej.

Wobec powyższego Sąd uznać należy, że brak jest wystarczających podstaw do uznania winy i sprawstwa oskarżonej, a więc w tym stanie rzeczy jedynym słusznym rozstrzygnięciem jest uniewinnienie A. A. (1) od popełnienia zarzucanego jej czynu.

1 Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23.09.2004 r. II Aka 276/04, LEX nr 154968, Prok. I Pr.- wkł. 2005/10/15, KZS 2005/6/57